

**КИЇВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
БУДІВНИЦТВА І АРХІТЕКТУРИ**

На правах рукопису

ОДОКІЄНКО Геннадій Васильович

**ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ
УПРАВЛІННЯ**

ІНВЕСТИЦІЯМИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

08.07.03.— «Економіка будівництва»

А В Т О Р Е Ф Е Р А Т

дисертації на здобуття наукового ступеня
кандидата економічних наук

Київ 1994

Робота виконана в Київському державному технічному університеті будівництва і архітектури

- Науковий керівник — доктор економічних наук,
професор С. А. Ушацький.
- Науковий консультант — кандидат економічних наук,
доцент А. Ф. Гойко.
- Офіційні опоненти: доктор економічних наук,
В. Я. Шевчук,
кандидат економічних наук,
доцент А. А. Пересада.
- Провідна організація — Науково-дослідний інститут
будівельного виробництва.

Захист відбудеться *21 грудня* 1994 року в *13* .
год. на засіданні спеціалізованої Ради Д.01.18.01. при Київському державному технічному університеті будівництва і архітектури за адресою: 252037, Київ-37, Повітрофлотський проспект, 31.

З дисертацією можна ознайомитись в бібліотеці університету.

Автореферат розіслав «*Резюме*» 1994 р.

ЛНБ України ім. В. Стефаника

00755873 (Z)

Вчений секретар
спеціалізованої вченої Ради,
канд. економ. наук,
доцент

В. М. Погорельцев

ЛНБ ім. В. Стефаника
АМ України

AB - 51, 511

1. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

1. Актуальність проблеми. Особливості та умови інвестиційної діяльності, що склалися в процесі реформування економіки України, вступили в протиріччя з діючими традиційними методами організації та управління інвестиційними процесами, що ще в більший мірі веде до зниження ефективності інвестицій в народному господарстві. На практиці все ще діють традиційні методи відомого адміністративного розподілу капітальних вкладень і підрядних будівельно-монтажних робіт, одноваріантний вибір інвестиційних проектних рішень, не досконала система фінансово-кредитного забезпечення інвестицій та ін. Галузеві та територіальні інвестиційно-будівельні комплекси зберігають велику технологічну і організаційну силу, що базуються на створених в попередні роки виробничих потужностях. Інвестиції, направлені на їх реконструкцію і технічне переоснащення, використовуються не раціонально.

В інвестиційній діяльності нема досконалої методології формування фінансового механізму інвестування капітального будівництва в перехідний період, механізму планування, управління та регулювання інвестиційних процесів. Пояснюється це відсутністю завершеної теорії і методології формування економічного механізму управління інвестиціями в перехідний період до ринкової економіки.

Таким чином, проблемна ситуація заключається в невідповідності діючих методів організації, управління, планування та регулювання процесів реалізації інвестиційних

проектів і програм, в необхідності удосконалення цих методів в єдиному економічному механізмі управління інвестиціями на сучасному етапі.

1.2. Метою проведеного дослідження є вивчення основних економічних елементів механізму інвестування та інвестиційної діяльності і ринкової економіки для розробки методологічних основ формування економічного механізму управління інвестиціями в сучасних умовах, що забезпечує стабільний розвиток економіки країни в перехідний період до ринкових відносин.

Для досягнення цієї мети в дисертації поставлені і в результаті досліджень вирішені наступні завдання:

проведено наукове узагальнення, розширення і поглиблення понять про інвестиції, інвестування та інвестиційну діяльність;

визначені особливості та тенденції розвитку економіки в умовах централізованої системи управління інвестиціями;

визначені методологічні підходи до управління, організації та планування інвестиційних процесів;

розроблені методологічні основи і моделі формування економічного механізму управління інвестиціями;

розроблена методологія інвестування рівноважного стану і безперервного функціонування діючих підприємств та фірм;

розроблено сучасний механізм планового управління і регулювання інвестиційної діяльності в регіонах;

розроблені методологічні основи формування ринкового фінансово-кредитного механізму інвестування і фінансового забезпечення капітальних вкладень.

1.3. Об'єктом дослідження є інвестиційна діяльність в

Україні, яка здійснюється учасниками інвестиційного процесу в будівництві і їх взаємовідносини.

1.4. Предметом дослідження є сукупність економічних, організаційних і фінансових відносин між учасниками інвестиційного процесу в будівництві.

1.5. Наукова новизна роботи полягає в узагальненні методів інвестування і розробці методології формування сучасного економічного механізму управління інвестиціями, що забезпечує підвищення рівня ефективності капітальних вкладень в умовах реформування економіки.

1.6. Практична цінність роботи полягає в тому, що її окремі результати будуть сприяти стабілізації економіки і поступовому підвищенню ефективності механізму управління інвестиціями в галузях народного господарства в перехідний період до ринкової економіки.

1.7. Апробація та реалізація результатів науково-практичної діяльності, що покладені в основу роботи, проходили обговорення і отримали схвалення на наукових семінарах і конференціях в Київському державному технічному університеті будівництва і архітектури в 1992-1994 рр.

Реалізація результатів досліджень здійснювалась в складі Державної програми приватизації майна державних підприємств, в окремих діючих підприємствах, в яких вкладались інвестиції в реконструкцію та технічне переснащення.

Висновки та рекомендації по результатах досліджень доповідались і знайшли підтримку в Українській державній корпорації "Укрбуд", територіальних концернах і асоціаціях, галузевих об'єднаннях, фонді державного майна України.

1.8. Публікації. По результатах виконаних досліджень

опубліковано 10 наукових робіт загальним обсягом 11,1 друкованих аркушів. Публікації відображають основні положення дисертації.

1.9. Структура дисертації. Дисертація складається з вступної частини, трьох глав, висновків і пропозицій, списку використаної літератури із 112 назв та додатків.

У вступній частині обґрунтовується актуальність теми дослідження, його предмет, об'єкт, теоретичне і практичне значення.

В першій главі "Сучасні пролеми перебудови економічного механізму інвестування економіки" проводиться вивчення, наукове узагальнення та поглиблення понять інвестиції, інвестування та інвестиційної діяльності. Досліджуються особливості та тенденції розвитку економіки в умовах централізованої системи інвестування капітального будівництва, визначаються причини зниження інвестиційної активності в народному господарстві і спаду виробництва. Аналізуються основні показники і критерії ефективності інвестиційної діяльності, зокрема капіталовкладень, приросту виробленого національного доходу і приросту промислової продукції в результаті інвестицій, а також темпи росту фондозаброєності, продуктивність праці та фондівіддача в цілому по народному господарстві України. Визначені окремі методологічні підходи до управління інвестиційними процесами. Для цієї мети використані в плануванні окремі зв'язки: між метою, процесом і організацією; між метою процесом і засобами; комбіноване застосування закону планування і організації. Розроблена схема послідовно-сумісного комплексного інвестиційного процесу.

Друга глава "Теоретичні та методологічні основи формування економічного механізму управління інвестиціями" вміщує дослідження теоретичної основи формування і взаємодії попиту і пропозиції капіталу на ринку факторів виробництва та інвестицій і на основі ринкової теорії попиту і пропозиції розроблено методологію формування економічного механізму управління інвестиціями в перехідний період реформування економіки, що забезпечує усунення протидій традиційних методів ринковим і підвищення рівня ефективності інвестицій. Розроблено основні напрямки і моделі економічного механізму управління інвестиціями і планового регулювання інвестиційної діяльності для перехідного періоду. За допомогою застосування економіко-математичних методів визначено моделі факторів виробництва, що порушують рівноважний стан і безперебійне функціонування діючих підприємств з метою підвищення ефективності інвестицій при їх реконструкції та технічному перенадженні.

У третій главі "Формування фінансово-кредитного механізму інвестування капітальних вкладень" аналізується кругобіг інвестицій в ринковому господарстві, визначаються особливості фінансування відтворення основних фондів в сучасних умовах. Модернізовано структурну модель фінансово-кредитного механізму інвестування капітальних вкладень для умов перехідного періоду до ринкових відносин. Обґрунтовано рекомендації по удосконаленню фінансового забезпечення інвестицій.

Висновки та пропозиції вміщують основні теоретичні, методологічні та прикладні результати, які одержані в проведеному дослідженні.

2. ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ ДИСЕРТАЦІЇ ТА ВИСНОВКИ

2.1. Для сучасної господарської системи держави інвестування капітальних вкладень в відтворення основних фондів і механізм реалізації інвестицій являються центральною проблемою стабілізації та розвитку економіки.

Спад інвестиційної активності, що мав місце в 1991-1993 рр., продовжується і в 1994 р. Поточні та довгострокові інтереси економічної реформи в Україні потребують досить обгрунтованої інвестиційної політики як в державній, так і недержавній господарській системах. Ця політика у все більшій мірі направлена на досягнення бездефіцитного бюджету за рахунок різкого скорочення централізованих інвестицій, перш за все в базові галузі економіки. Основний висновок полягає в тому, що якщо в найближчі 2-3 роки тенденція спаду інвестиційної діяльності збережеться, то поряд з розпадом матеріально-технічної бази галузей важкої промисловості (група "А") різко погіршиться ситуація і на сучасному ринку.

2.2. Інвестування, інвестиційний процес, інвестиційна діяльність базується на наукових визначеннях суті цих понять і визначених концепціях. В якості науково-теоретичних основ проблеми інвестування розроблені загальні моделі управління інвестиціями. При цьому систематизований і розширений науково-понятійний апарат інвестування та інвестиційної діяльності, який, по-перше, поняття інвестування визначає як свідому (планомірну) взаємодію інвестиційного процесу та інвестиційної політики, що направлена на створення реального капіталу суспільства з метою отримання додаткового доходу в майбутньому. Це визначення на сучасному етапі найбільш пра-

вильно відображає суть цього поняття. Виходячи з цього визначення, робимо висновок, що інвестування складається з двох частин - інвестиційної політики та інвестиційного процесу.

В зв'язку з цим визначена концепція інвестиційної політики, модель якої базується на наступних основних блоках: циклах інвестицій (β_i); галузевої спрямованості інвестицій (γ_i); регіональної спрямованості інвестицій (ψ_i); критеріях обґрунтування (K_p); джерелах фінансування (d_i); формах відтворення (ω_i); строках освоєння інвестицій (T_i).

При цих умовах необхідний для інвестування об'єм капітальних вкладень (K_6) визначається наступною залежністю:

$$K_6 = f(d_i; \beta_i; \gamma_i; \psi_i; T_i; \omega_i).$$

Такий підхід дозволяє здійснити диференційоване обґрунтування інвестицій з врахуванням конкретних умов, а також галузевих і територіальних особливостей.

2.3. Наукові основи економічного механізму управління інвестиціями і модифікація методології його формування в дисертації розвивається в двох напрямках:

1. Удосконалення централізованої моделі інвестування в перехідний період (бюджетні інвестиції);

2. Формування ринкового механізму управління інвестиціями підприємств, фірм, приватних осіб, питома вага яких постійно зростає.

В зв'язку з цим особливого значення в даному дослідженні набуває вивчення головних питань методології управління цими інвестиціями в ринковій економіці та взаємозв'язку двох напрямків в інвестуванні.

Необхідно відмітити, що під економічним механізмом уп-

равління інвестиціями слід розуміти сукупність економічних, правових і організаційних відносин, що регламентують діяльність всіх учасників інвестиційного процесу. Механізм управління інвестиціями модифікується стосовно до ринкових умов з врахуванням існування змішаної економіки.

Більшість стабілізаційних програм, запропонованих вітчизняними економістами, базуються на застосуванні економічних методів регулювання в державах заходу без врахування умов господарювання, характерних для України.

Такий підхід призводить до недооцінки необхідності відносно довгого перехідного періоду до ринку (10-12 років).

В запропонованих програмах не враховуються досвід держав, економіка яких базується на синтезі "плану та ринку". Вивчення цього питання дозволяє зробити висновок, що існуюча нині теорія, згідно якій утверджується, що централізована (планова) система управління народним господарством присутня винятково соціалістичному господарюванню, є не науковою і тому глибоко помилковою. Саме по причині цієї теорії в перебудовно-перехідний період допущені грубі помилки і прорахунки по відношенню до управління, що й привело до епохального господарського розпаду. Планове управління необхідне сучасному виробництву і особливо управлінню інвестиціями, незалежно від того, в яких економічних формах воно розвивається і до якої політичної системи належить. Отже на сучасному етапі переходу до ринкової економіки не має суттєвого значення, на яких сваях - соціалістичних чи капіталістичних будувати економіку. Значно важливіше, щоб при її допомозі стало можливим в найкоротші строки зупинити господарський розпад, включити в роботу механізм підйому економіки.

2. 4. Комплексно досліджена сучасна проблема відтворення виробничого потенціалу економіки України через інвестиційну діяльність. Ця діяльність як в доперебудовно-реформаторський період, так і після його початку ведеться вкрай не ефективно. Технічий і технологічний рівень народного господарства не високий, виробнича і галузева структура не досконала, основні фонди і виробничі потужності зношені більш як на 50% і морально застаріли на десятки років. Інвестиційний цикл кругообігу капіталу перевищує нормативні показники в 2-3 рази, а по окремих об'єктах і більше. Інвестиції розпилюються і надовго відходять від раціонального використання, що призводить до більш глибокої інфляції.

Порушені всі об'єктивні пропорції в інвестиційному процесі. Темпи вводу в дію основних фондів відстають від темпів росту капіталовкладень, фондівіддача - від об'ємів введених основних фондів, продуктивність праці - від середньорічної зарплати. На протязі більше 2-х десятиріч (1970-1992 рр.) відносні темпи росту виробленого національного доходу значно відставали від темпів росту капітальних вкладень і мають стійку тенденцію до зниження. Так, в 10-й п'ятирічці при темпах росту капітальних вкладень 128,3% темпи відтвореного національного доходу склали 62,7%, в 12-й п'ятирічці вони склали відповідно 62,7% і 42,6%.

В результаті зниження ефективності інвестицій знизилась і темпи приросту виробничих основних фондів і їх долі в загальному об'ємі фондів. Одночасно погіршився процес відновлення фондів. В 1992 році коефіцієнт відновлення виробничих фондів склав 8,2%, що на 2.6 пункта нижче, ніж в 1985 році і на 3,2 - в 1987 р.

Суттєво погіршилось відновлення фондів в промисловості, будівництві та на транспорті.

Недостатньо інтенсивно здійснюється вибуття фізично та морально зношених фондів, що викликає накопичення застарілих фондів і підвищує ступінь їх зносу, котрий в 1992 році в цілому по народному господарстві України досягнув 51% проти 40% в 1985 році, в тому числі в промисловості - 50%, проти 44%, в будівництві - 63% проти 53%. В перебудовний і перехідний до ринкової економіки періоди більш швидкими темпами продовжувала знижуватись фондовіддача, особливо в 1992-1993 рр. Співвідношення темпів росту та падіння фондоозброєності, продуктивність праці і фондовіддачі, капіталовкладень і відтвореного національного доходу і промислової продукції характеризують застосовані методи управління інвестиційною діяльністю як не ефективні.

Детальний аналіз застосованих методів управління вказує на те, що основною причиною їх низької ефективності є помилкові способи вирішення неминучих в любому суспільстві протиріч між управлінням і працею. Вирішення цього протиріччя найбільш ефективно досягається тільки шляхом застосування потужних економічних стимулів і лише в незначній мірі шляхом ідеалістичної мотивації, за допомогою ентузіазму.

При дуже слабких економічних стимулах управління застосовувався і інший варіант вирішення протиріч між управлінням і працею, при якому послаблювалась виробнича і технологічна дисципліна, зменшувались фонди (інвестиції) в розвиток виробництва, проходило знецінювання і спад інтелектуальної праці.

Таким чином, помилка полягає в тому, що система

керівництва не була оснащена необхідними стимулами, а пропозиція, що ідеалістичної мотивації недостатньо, виявилась ілюзією.

2.5. Вивчення і аналіз принципів і методів ведення господарства в різних економічних системах дозволяє синтезувати головні фактори формування механізму, що функціонує в сучасній ринковій економіці, і сформулювати теорію формування і взаємодії попиту і пропозицій капіталу (інвестицій) на ринку факторів виробництва і інвестицій.

Схема механізму взаємодії попиту та пропозицій інвестиційних фондів показана на рис. 1.

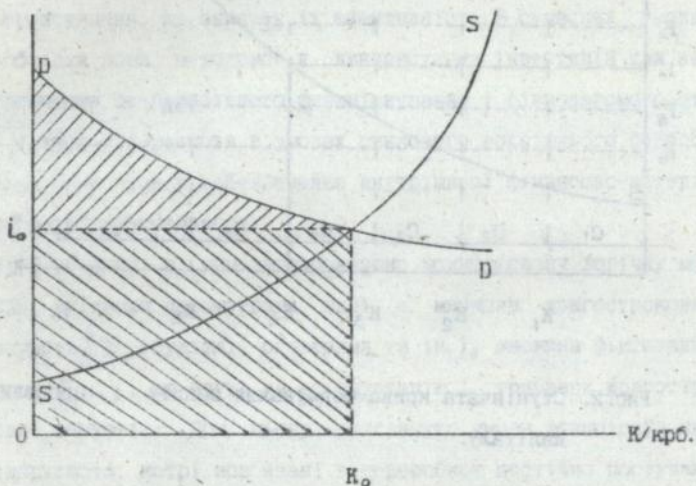

Рис. 1. Неперервна крива формування попиту і пропозицій на капітал.

Перетин кривої пропозицій інвестицій SS з кривою попиту на капітал з боку підприємств DD визначає рівноважний рівень проценту i_0 .

При інвестиційних накопиченнях об'ємом K_0 річний прибуток буде визначатись площею $i_0 a l$, а щорічний дохід - площею $o i_0 l k$. При цьому реалізуються ті інвестиційні проекти, віддача яких $P \geq i_0$ (рис. 2.).

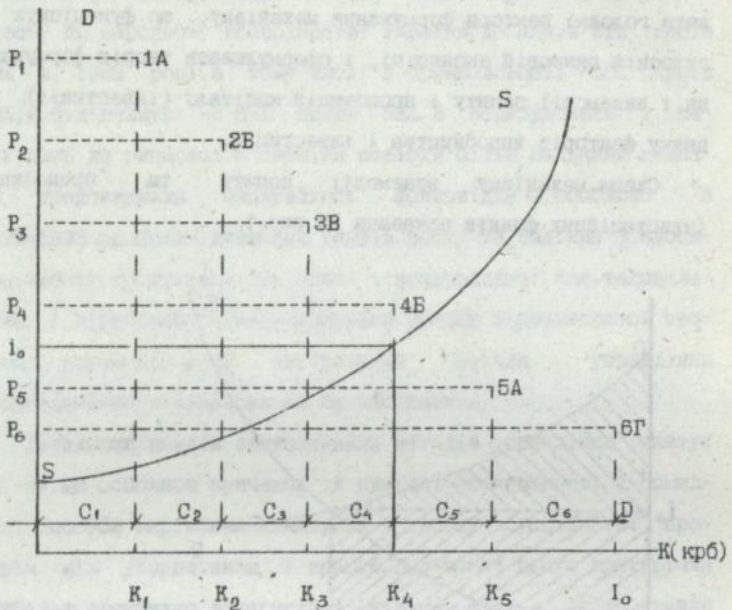

Рис. 2. Ступінчаста крива формування попиту і пропозицій капіталу.

Для ступінчатої функції попиту на капітал, що зображена на рис. 2 при рівні i_0 , будуть реалізовані проекти 1А; 2Б; 4Б; 3В. Це означає, що підприємства А і Б реалізують по одному проекту із двох можливих, підприємство Б - обидва можливих проекти, підприємство Г - жодного. Якщо в наступ-

ному періоді рівень проценту знизиться до $i \leq R$, то будуть реалізовані проекти 5А і 6Г. Таким чином, при незмінному рівні техніки і технології крива попиту на капітал залишиться незмінною, так як вона відображає потенціальну віддачу всіх можливих на існуючому науково-технічному рівні проектів розвитку підприємств. При інших рівних умовах (рівень цін та ін.) крива пропозицій SS суттєво залежить від кількості "вільних" накопичень підприємств поточного періоду в загальному об'ємі накопичень на перспективу.

2.6. Переважними інвестиціями в теперішній час є інвестиції в реконструкцію і розширення. Дослідження показали, що в цьому напрямку вони здійснювались без достатнього обґрунтування, що знизило їх ефективність. В сучасних умовах необхідна нова методологія використання інвестицій для забезпечення безперервного функціонування і рівноважного стану діючих підприємств в умовах ринкового зовнішнього середовища, а не тільки забезпечення внутрішньої фінансово-матеріальної збалансованості.

В зв'язку з цим запропоновано модифіковану логічну модель, входними параметрами якої є множина довгострокових ресурсів $\sum_{i=1}^n E_i$ (будівлі, оснащення та ін.), множина фіксованих витрат $\sum_{i=1}^n K_i$, що йдуть на експлуатацію і утримання довгострокових ресурсів. При цьому розглянуто умови функціонування підприємств, котрі пов'язані з переробкою постійно поступаючих на підприємство відновлених ресурсів та випуском готової продукції відповідної якості, після реалізації якої макросистема отримує дохід.

Досліджено варіанти безперервного функціонування системи підприємства в залежності від ринку пропозицій, ринку спли-

ту, потужності підприємства і технічного стану ресурсів.

Умови безперебійного функціонування системи через економічні параметри виражаються наступним чином:

$$\sum_{i=1}^n q_i \cdot k_i + \sum_{i=1}^z K_i < \sum_{i=1}^m Q_i \cdot a_{ei};$$

$$\sum_{i=1}^m Q_i \cdot a_{ei} - \left(\sum_{i=1}^n q_i \cdot k_i + \sum_{i=1}^z K_i \right) = P,$$

при $P \geq P_1 + P_2 + P_3$,

де: k_i - одинична вартість i -го ресурсу;

q_i - кількість i -го ресурсу, що необхідний для виробництва певної продукції;

Q_i - річна кількість виготовленої i -ої продукції;

a_{ei} - одинична ціна i -го виробу, по якій реалізується продукція;

P_1 - податок та інші виплати;

P_2 - річні виплати робітникам за участь в створенні прибутку і по соціальному страхуванню;

P_3 - частина прибутку, що використовується на підтримку певного рівня системи, технічний розвиток і управління.

В дисертаційній роботі розглянуто можливі дизгармонії розвитку підприємства через систему натуральних економічних параметрів, що характеризують його діяльність, у взаємодії з навколишнім середовищем.

Модель з використанням економічних параметрів має такий вигляд:

$$\sum_{i=1}^z K_i + \sum_{i=1}^n q_i \cdot k_i \geq \sum_{i=1}^m Q_i \cdot a_{ei}.$$

Умовою ефективності інвестицій є відновлення узгодженості функціонування системи за рахунок введення в дію резервів.

2.7. В дисертації обгрунтована необхідність нового підходу до планування інвестицій з врахуванням регіонального самоуправління і регулювання ринкових відносин. Розроблено методологію управління інвестиційною діяльністю в регіоні стосовно перехідного періоду до ринкової економіки. Суть запропонованої методології полягає в розділі інвестиційно-будівельного комплексу на два блоки управління і регулювання. До першого відносяться інвестиції, що мають регіональне значення, до другого - загальнодержавне.

2.8. Відповідно з метою дисертації розкрито економічний механізм управління інвестиціями і дію основних факторів і показників інвестиційної діяльності з врахуванням ринкових відносин і особливостей в перехідний період до ринкової економіки. Загальна модель економічного механізму управління інвестиціями для перехідного періоду представлено на рис. 3.

Принциповою відмінню запропонованого варіанту моделі економічного механізму від існуючого полягає, перш за все, в різноманітності власності і організаційних структур інвесторів.

2.9. На основі аналізу кругообігу інвестицій встановлено, що кругообіг виробничих інвестицій породжує кругообіг фінансових інвестицій і навпаки. Внаслідок прискорення кругообігу фінансових інвестицій на всіх його стадіях скорочується продовженість інвестиційного циклу.

В процесі дослідження сучасного стану фінансування інвестицій на відтворення основних фондів виявлені особли-

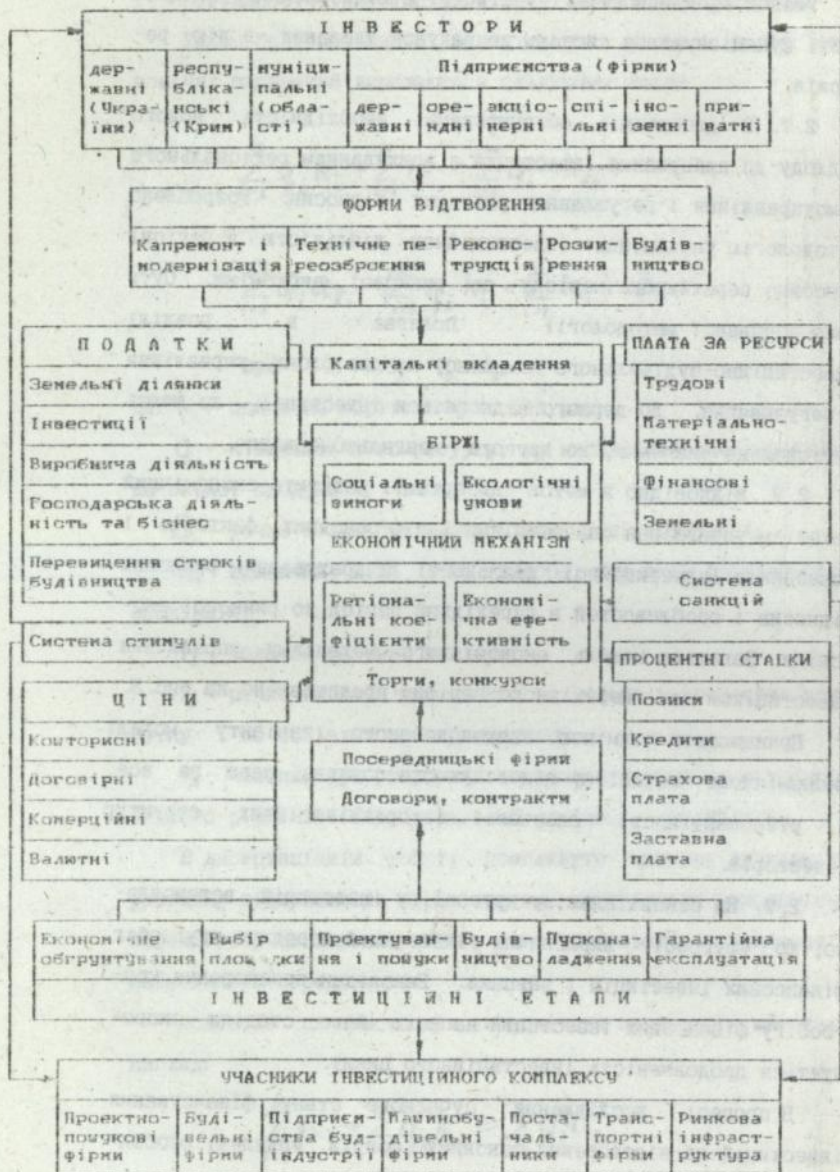

Рис. 3. Загальна модель економічного механізму управління інвестиціями в умовах перехідного періоду до ринкових відносин.

вості і причини спаду інвестицій, в основі яких лежать, головним чином, економічні причини. Головна з них полягає в підриві фінансової бази для відтворення основних фондів (прорахунки в економічній політиці на макроекономічному рівні, недовраховання особливостей економічної поведінки нині самостійних інвесторів, недовраховання тенденцій скорочення централізованих інвестицій та інвестицій підприємств).

Розширене відтворення основних фондів може здійснюватися лише при умові забезпечення фінансування простого відтворення. Тому в рамках цього питання досліджені проблеми удосконалення діючої амортизаційної політики. В результаті дослідження виявлено:

- а) свідоме зниження вартості основних фондів, що виявилось в штучному заниженні оцінок основних фондів;
- б) застосування застарілих норм амортизації на ренавацію;
- в) загублено контроль за використанням амортизаційних ресурсів, що призвело до їх "проїдання".

2.10. В процесі економічних реформ проходить скорочення витрат держбюджетного фінансування за рахунок збільшення долі підприємств, що в даний час являються головною ланкою інвестиційної активності. Проте ці прогресивні зміни в той же час приводять до гальмування процесів оновлення основних фондів в провідних галузях індустрії, що вже негативно відбивається на добутку корисних копалин, виробництві сировини та будівельних матеріалів. Дослідження показують, що економіка втрачає внутрішній стержень саморозвитку. Внаслідок цього узгодженість інтересів держави і різних суб'єктів господарювання послаблюється. Отже, необхідний ме-

ханізм фінансового регулювання з боку держави.

З метою удосконалення системи фінансування в дисертації запропоновано модель фінансово-кредитного механізму інвестування капітальних вкладень у вигляді складного блоку економічного механізму управління інвестиціями на перехідний етап. В результаті синтезування деяких форм фінансових відношень складена загальна схема фінансових зв'язків між головними суб'єктами, яка характерна для економіки ринкового типу.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ

Висновки і пропозиції по досліджуваній проблемі зводяться в основному до наступного:

1. Основною причиною недостатньої ефективності централізованої системи управління інвестиційною діяльністю на протязі кількох десятиріч являється відсутність потужних економічних стимулів мотивації управлінської праці, що забезпечують усунення виникаючих протиріч між управлінням і працею. Орієнтація на ідеалістичні мотивації та заклики до ентузіазму була помилковою, вона призвела до застосування адміністративних і демагогічних методів в управлінні народним господарством.

2. Необхідною умовою ефективності управління інвестиціями в сфері капітального будівництва являється перехід на нові методи управління на основі попиту і постачання інвестицій, удосконалення планового управління, формування та розвитку ринкового економічного механізму, фінансового

капіталу і фінансового ринку. З цією метою розроблені і запропоновані теоретичні та методологічні основи формування економічного і фінансового механізму управління.

3. Революційний шлях переходу до ринкової економіки і фінансового ринку інвестицій, як підтверджує практика, являється руйнівним і недопустимим для розвитку економіки України, а революційні перетворення в економіці по теоретично необґрунтованих моделях, взятих за кордоном без врахування умов господарювання, що характерні для України, привело до недооцінки відносно довгого перехідного періоду до ринку. В запропонованих програмах не враховується досвід країн, економіка яких базується на синтезі "плану та ринку".

4. Формування економічного механізму управління інвестиціями на сучасному етапі пов'язане з інвестиційною політикою, формами відтворення основних фондів, податковою, ціновою, а також з системами стимулів і санкцій, договірними відносинами учасників інвестиційного комплексу. При чому в основу інвестиційної політики держави в перехідний період повинно бути покладено гнучке поєднання адміністративних і економічних ричагів управління.

5. Скорочення тривалості кругообігу інвестицій в сфері капітального будівництва забезпечує скорочення строків будівництва, зниження інвестицій в авансуванні витрат підрядчика.

Для цього необхідна: концентрація інвестицій на найбільш важливих об'єктах; інтеграція будівельного виробництва з проектуванням і іншими видами виробництва; проведення модернізації і переозброєння діючих підприємств.

6. Необхідною умовою підвищення ефективності управління

інвестиціями в сфері капітального будівництва є застосування нової системи фінансового забезпечення, що складається з бюджетного, кредитного, фондowego, комбінованого (змішаного) методів інвестування, а також самофінансування і лізингового методу інвестування придбання оснащення в органічній єдності джерел фінансування інвестиційної діяльності, так як кожен з цих методів має свої переваги і недоліки.

Основні положення дисертації опубліковані в наступних роботах:

1. Одокиєнко Г. В., Дмитрук В. Н. Хозрасчетные отношения в инвестиционной деятельности. // Материалы международной научно-практической конференции. - К.: СОПС Украины АН Украины, 1991, С. 172-174.

2. Одокиєнко Г. В. Повышение эффективности инвестиций в материально-техническую базу строительства в рыночных условиях. // Тези доповідей 54-ї науково-практичної конференції КІБІ. - К.: КІБІ, 1993, С. 142-146.

3. Одокиєнко Г. В. Концепція стабілізації функціонування будівельного комплексу України. // Будівництво України. - К.: Укрархбудінформ, №2, 1993, С. 2-3.

4. Одокиєнко Г. В., Рогожин П. С., Гойко А. Ф. Приватизация и преобразование предприятий и организаций строительного комплекса Украины. - К.: Укрархстройинформ, 1993. - 123с.

5. Лозовая Т. И., Цехоня Т. С., Одокиєнко Г. В. Преобразование государственного предприятия строительного комплекса в процессе приватизации в открытое акционерное общество. - К.:

УкРІПКстрой , Укрстрой, Киевский стройпроект. 1993. - 53 с.

6. Дмитрук В. Н., Одокиенко Г. В. Повышение эффективности инвестиций в обновление основных фондов материально-технической базы строительства. //Тези доповідей 54-ї науково-практичної конференції КІВІ. -К.: КІВІ, 1993, С. 142-146.

7. Бугаря М. І., Одокиенко Г. В., Гойко А. Ф. Формування інвестиційної політики в агропромисловому комплексі //Будівництво України. -К.: Укразхбудінформ, М1, 1994, С. 11-13.

8. Одокиенко Г. В., Рогожин П. С., Гойко А. Ф. Економічна реформа в будівельно-промисловому комплексі. //Будівництво України. -К.: Укразхбудінформ, М2, 1994, С. 3-7.

9. Одокиенко Г. В., Дехоня Т. С. Рекомендации по составлению бизнес-плана в строительной отрасли. -К.: УТСК "Укрстрой", ПИ и КТИ "Киевский стройпроект", 1994. - 25с.

10. Одокиенко Г. В., Дехоня Т. С. Основы функционирования фондового рынка. -К.: УТСК "Укрстрой", ПИ и КТИ "Киевский стройпроект", 1994. - 22с.

Одокиенко Г. В. Формирование экономического механизма управления инвестициями в современных условиях. - К.: КГУСА, 1994. - 22с.

В работе изложены основные условия формирования экономического механизма управления инвестициями и инвестиционной деятельностью в период становления и развития рыночной экономики Украины. Рассмотрены методические основы инвестирования и модели равновесного и бесперебойного функционирования исследуемых объектов строительного комплекса. Большое внимание уделено методологическим основам формирования рыночного финансово-кредитного механизма инвестирования и финансового обеспечения капитальных вложений. Даны конкретные предложения и практические рекомендации повышения эффективности управления инвестициями и инвестиционной деятельностью в сфере капитального строительства.

Odokienko G. V. The forming of an economic mechanism for managing investments under current conditions; Kiev, KSTUCA, 1994. - 22p.

Set forth in the work are the basic conditions required to create an economic mechanism for the management of investments and investment activity during the formation and development of Ukraine's market economy. The methodical basis of investment are considered, as is a research model for the balanced and smooth functioning of the units of a construction complex. Great consideration has been given to the methodological basis for forming a free-market credit mechanism for investment and for the financial guarantee of capital investment. Specific proposals and practical recommendations are given for the more effective management of investments and investment activity in the field of major construction work.

ab

Папір до друку Формат 60×84¹/₁₆.
Папір друк. № 3 . Спосіб друку офсетний. Умови друк. арк. 120
Умови фарбо-відб. 2,00 . Обл.-вид. арк. 10
Тираж 1000 . Зам. № 10-3571

Фірма «ВІВОЛ»
252151, Київ, вул. Волинська, 60.

455093

455093

AB 31.511

AB 31.511